

EL MANAMENT NOU: LA CURA DE L'ALTRE

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

La novetat del Nou Testament és la sagrada persona de Jesús en qui el Pare ens ha mostrat, de manera insuperable, el seu amor. Així també, doncs, l'amor ha de ser la identitat suprema dels seus fills.

En ple context pasqual Jesús promulga l'estatut fundacional de la nova comunitat humana: *Estimar com Ell ens ha estimat*. Per això la Creu és el signe del cristià. I, com Lluís Duch, m'agrada afirmar també que «l'imprescriptible cristià és, certament, la cura de l'altre». En endavant el distintiu del deixeble de Jesús haurà de ser, no ho oblidem, *fins i tot estimar els enemics*.

Estimar ha de ser l'afany de fer del nostre jo un do pels altres; a més, aquest amor és l'únic que fa possible establir amb Déu la relació filial que Ell espera de nosaltres.

El llibre del Levític dient: «Estima el teu proïsme com a tu mateix» feia de nosaltres la norma. Jesús, però, que és qui realitzà el projecte diví d'una nova comunitat humana, ens donà el manament nou dient: «Tal com jo us he estimat estimeu-vos també vosaltres».

Amb aquest manament no estableix només la mesura de l'amor sinó que en fa el seu fonament, i la dimensió mística, íntima i profunda entre el qui estima i el qui és estimat. Quin goig llegir en el bell poema de la creació de l'home, quan Déu diu: «Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres»!

Vida pasqual: sí, vida en l'Esperit, vida en Crist i vida en l'Amor.

El fragment de l'Evangeli d'avui ens repta amb força amb el manament nou d'estimar-nos els uns als altres com Crist ens ha estimat. És qüestió de fer, doncs, plens de reverència, l'experiència de com en Crist som estimats.

Es diu que la no-violència de l'amor és totpoderosa. El nostre Poble sabrà estimar com Déu l'estima?